

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Včera u mě byl exekutor
a představ si, že mi
zabavil i mého milence!!

Ladislav Vlasak - Pepa Bílek

Rozhovory

Pepa Bílek
kreslil - humorista

...

Jaroslav Kopecký
Nepraktolog

PF 2017
váš Tapír

Vítáme vás v novém roce.

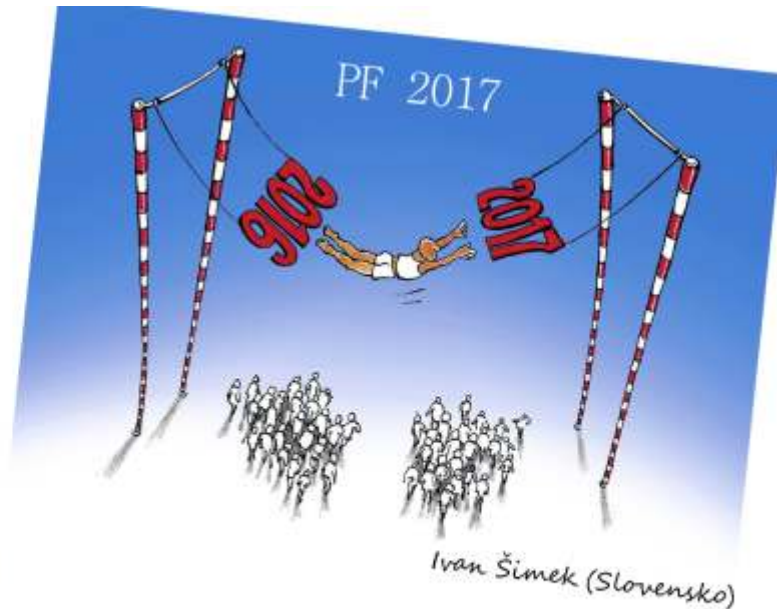
Většina z nás si dává nějaká předsevzetí.

I Tapiři takové mají.

Chceme vás bavit minimálně stejně jako v roce minulém.

Chceme pro vás připravit druhý ročník Mezinárodního festivalu kresleného humoru ve Františkových lázních, chceme za vámi jezdit s našimi výstavami a besedami... prostě být s vámi.

Těšíme se na rok 2017, snad se bude čemu smát.

Ivan Šimek (Slovensko)

Damir Novak (Chorvatsko)

PF 2017

AŽ I NEMOŽNÉ JE PRO VÁS VÝZVOU
PŘEJE ANEER

Aneer

TŘI KRÁLOVÉ

Po ledovce chodit neumí
Kašpar Melichara loví
Baltazar na to jen čumí
Ať žije večer tříkrálový!

DOKONALÝ PLÁN

Většinou takhle v lednu
Počasí je na bednu
Tak do putyky sednu
A za druhou piju jednu

Sidonius Jiro

SI NEVYBEREŠ

V létě nepříjemný nesou vzruch
Hordy klíšťat komárů vos a much
Avšak i zima má svoje mouchy
Mráz náledí a padající rampouchy

Sidonius Jiro

Ani túto zimu sa nám nedari
udržovať chodníky bezpečne,
ale len čo rok prislupujeme
k tejto problematickejšej športivo...

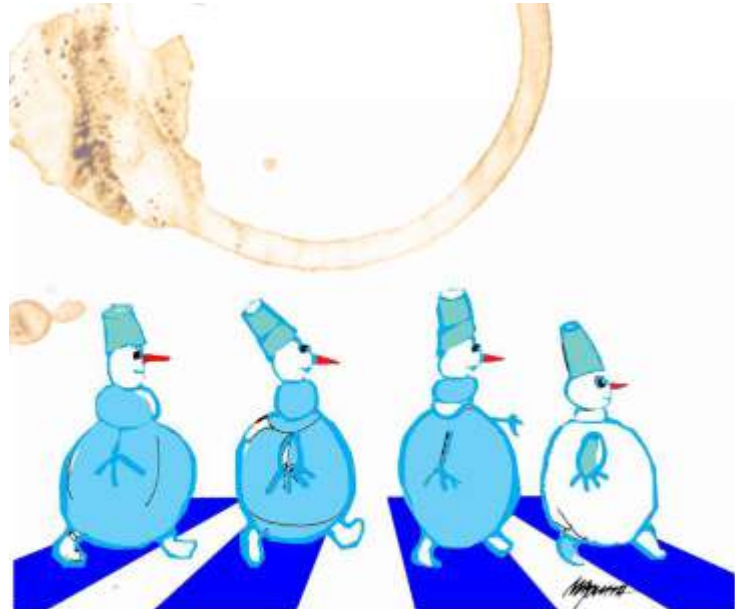
Stenlly (Slovensko)

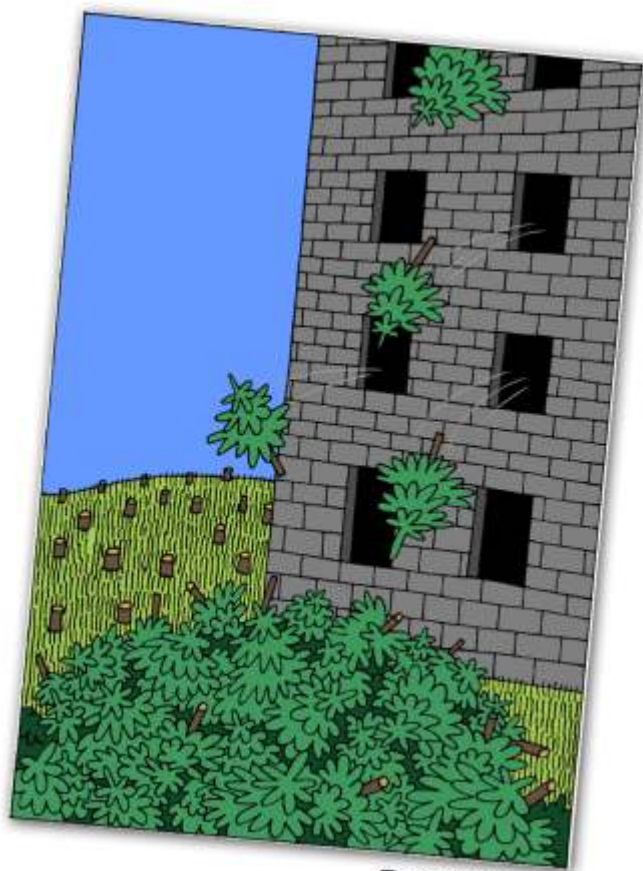
Marina Bondarenko (Rusko)

Andrej Popov (Rusko)

Marina Bondarenko (Rusko)

PEPEEMILIO

PADÁ HVĚZDA, MILÁČKU,
NĚCO SI PŘEJ A ONO SE...

Bořek Frýba

Koukám, že už chodí jen dva. Třetí zůstal do rána...
Mirek Vostrý

Rozhovor s Pepou BÍLKEM

Erotika je bezesporu vděčným tématem pro kreslený humor. O tom se zajisté přesvědčili mnozí z nás (plnoletých). Těch vtipných situací nabízí sex opravdu mnoho... i když v danou chvíli se to nemusí vždy vtipné zdát. Zvláště, když jsme sami aktéry těchto situací... Pepa Bílek o tom určitě ví své, jinak by snad ani nemohl být jedním z přeborníků ve vtipcích na toto téma.

Rozhovor vedl: Pavel PATA Talaš

 Na úvod bych se rád zeptal, jak to bylo vlastně s tím kreslením... Podle vašeho medailonku na stránkách KKH jste ve školních letech a v dospívání kreslení moc neholdoval. Což se dost liší od rozhovorů s většinou kreslířů, kteří se, jak tvrdí, s tužkou v ruce už narodili. Jak to bylo tedy u vás?

Kreslení mě doopravdy chytilo až na vojně, kdy jsem si krátil čekání na civil vymýšlením různých blbinek, které se časem začaly tvářit jako embria kreslených vtipů. Po revoluci, tzn. od roku 1991, jsem začal spolupracovat s některými oblastními novinami, a postupně se na moji tvorbu nabalovala spolupráce s humoristickými, křížovkářskými a erotickými časopisy.

 Nakonec vás kreslení „dostalo“ a my se můžeme těšit z vašich vtipů. Máte krom kresleného humoru zásluk i na jiné výtvarné směry a techniky? Namalujete si někdy třeba krajinku, zátiší, portrét, akt?

Určitě nikdy nebudu fušovat do jiných výtvarných oborů. Nemám výtvarné vzdělání. Jsem kreslířský samouk, který si dokázal vytvořit svůj vlastní kreslířský styl a svoje postavičky. Měl jsem hlavně svoje vlastní nápady a textové náměty pro kreslené fóry. Naopak jsem neměl nikoho, kdo by tyto náměty dokázal nakreslit.

Na silvestrovské zábavě mě požádali o ruku dva džentlmeni! Já teď nevím, jestli mám dát přednost třiceti milionům nebo třiceti centimetrům.

Obdivuji kamarády karikaturisty, jako je Míra Vostrý, Ivan Křemeček, Martin Hron, Pavel Skura, Pěťa Slaba, Vláda Dvořák a další, kteří jsou úplně jiný level. Jezdí po firemních a společenských akcích dělat na zakázku karikatury. Jsou to borci. Toto opravdu není můj šálek kávy. Já jsem opravdu jen přes vymýšlení a tvorbu kresleného humoru. Žádný Pablo Picasso.

 Ten akt jsem v předchozí otázce zmínil tak trochu záměrně... Vyšly vám tři knížky kresleného humoru, které se, aspoň podle názvu, tváří jako erotické. Z toho usuzuji, že jsou ženy nedílnou součástí vaší inspirace.

V čem nacházíte ještě inspiraci?

Knížek je již celkem pět, z toho opravdu tři s erotickými vtipy. Tak co si budeme nahávat. Sex a erotika jsou témata, která jsou hodně blízka veškeré lidské populaci. Ať se jedná o 96% většinu či 4% minoritu, ve finále to ale stejně zajímá 100% lidí. Z politiky lidé zvrací, od práce si po příchodu domů rádi odpočinou, tak proč jim nepodsunout knížku s erotickými vtipky, ve kterých se třeba někteří v určitých situacích sami najdou.

 A když to vezmu z druhé stránky... co ve vás dokáže inspiraci totálně udusit? Jsou dny, kdy si říkáte, že už jste ze sebe vydal asi všechno, a nejrady byste už nikdy nevezl tužku do ruky?

Zkazit mně to může blbá nálada, resp. vždy mně přetrhne nit blbá nálada. Ale já vtipy nevysedávám, jako to mají někteří kolegové. Já nosím po kapsách papírky, na které si zaznamenám nějaké myšlenky, které se potom snažím textově vymodelovat do určité situace. Když mám těch nápadů pohromadě víc, tak se sbalím, zamávám rodině a vyrazím na chalupu. Tam jen kreslím a kreslím. Potom fóry roztřídím podle témat a rozešlu po vydavatelstvích.

Dnes už je u nás kreslený humor trochu za zenitem... myslíte si, že je ještě možné tento druh zábavy oživit nebo už se v rámci nějaké evoluce plynule přetransformoval do vtipů, které zaplavily všechny sociální sítě, a které s tím kreslením vtipem moc společného nemají?

Humoristické časopisy v ČR už prakticky neexistují. Ke svému zenitu se hlavně blíží veškerá tištěná periodika. Co si budeme namlouvat, je jen otázkou času, kdy všechny noviny a časopisy semele internet. V dnešní době, když chcete publikovat kreslený humor, tak holt musí vzít autoři zavděk hlavně křížovkářskými časopisy. Minimálně deset humoristických časopisů v Čechách zkrachovalo. Na Slovensku ještě vychází humoristický časopis Woloviny, kde publikují fóry moje i několika dalších českých kreslířů.

Když se ale vrátíme do doby, kdy měl kreslený vtip pevnou půdu pod nohama... Čeho si nejvíc vážíte, nebo co vám udělalo největší radost v té vaší kreslířské kariéře?

Největší radost jsem měl v roce 1994, když jsem nabídl vydavatelství Trnky Brnky lehce erotické vtipy na knihu s pracovním názvem „E 55 aneb někdo to rád vlhké“. Za několik dnů jsem měl v poště návrh smlouvy na knihu, kde mně nabídli její vydání, včetně zachování názvu. Potom následovala další knížka, kterou jsme udělali s Láďou Stivínem Vlasákem s názvem „Dovolená na Nadranu“, opět pod křídly Trmek. Tyto knížky vycházely v nákladech 50.000 výtisků, což je v dnešní době pro tento žánr úplně nepředstavitelné. Další radost jsem měl, když se mi ozvala scénáristka a produkce TV Nova a nabídli mi účast na natáčení erotického pořadu Peříčko.

Plánujete něco do budoucna? Myslím tím výstavu, novou knihu, ... ?

S kolegou Láďou Vlasákem, který pro mně také připravuje náměty ke kresleným fórům, jsme dostali nabídku na vytvoření elektronické knihy od pražského vydavatelství E-knihy jedou pana Martina Koláčka.

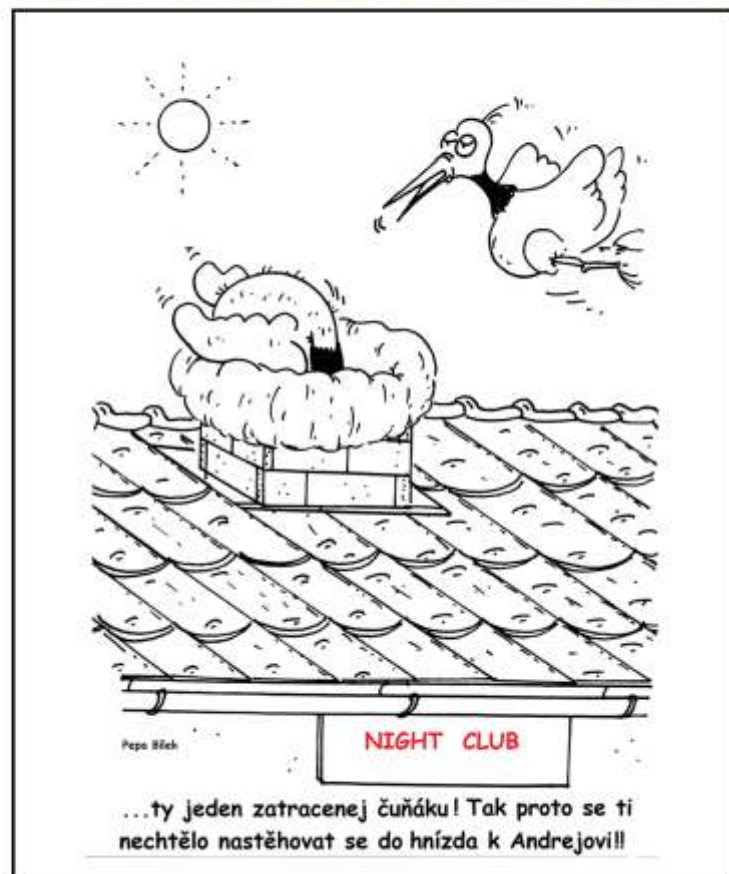
Knížka vyšla v roce 2014 pod názvem „Dvacet let na stráži smíchu“ a mapujeme v ní naši společnou spolupráci při tvorbě kreslených vtipů za posledních 20 let. Samostatné výstavy nechystám. Pouze, když mě někdo z kolegů kreslířů osloví, jestli bych se připojil k určité chystané výstavě, tak neodolám a přispěji několika kreslenými vtipy.

A nakonec... máme po Silvestru, rozloučili jsme se se starým rokem a přivítali ten nový. Dal jste si nějaký cíl nebo předsevzetí ohledně kreslení, nebo tomu dáváte volný průběh?

Tak. Absolutně volný průběh. Před měsícem jsem úspěšně oslavil padesátku a zjistil jsem, že už nemám žádné velké ambice. Za léta, kdy se pohybuji v této branži, se mi podařilo, ať samostatně nebo jako spoluautorovi, vydat čtyři tištěné knížky kresleného humoru, jednu elektronickou a bude-li nějaká další nabídka, asi se tomu bránit nebudu, ale neřeším to a nelámu přes koleno. S Láďou Vlasákem jsme zvažovali, že bychom „hodily do placu“ ještě další elektronické knížky. Jedna se sportovními vtipy měla nést název „Branky, body, modřiny“, ale momentálně to není na pořadu dne.

Děkuji za rozhovor a přeji jen to nejlepší vám i vašim blízkým do toho nového roku. A ať vám to dál kreslí.

I já přeji všem kolegům – kreslounům a také čtenářům Tapíra hodně zdraví a pohodičky. Vám osobně hodně úspěchů ve vaší ilustrátorské a komiksově tvorbě. Děkuji moc za přání, za rozhovor a za výbornou brazilskou kávu.

Marina Gorelova (Bělorusko)

Revize jízdenek, prosím!

Oldřich Dvořák

Stenly

PATA

Taky vás vždycky zajímalo, co si pořád mohou ty tenistky vykládat na kurtu při čtyřhře? A víte, proč nosí sportovci na holém těle dlouhé barevné náplasti? Dnes se to snad dozvíte.

Tajemství tejpovací pásky aneb Co si potají deblistky špitají

Když Kája s Bárrou dlouhý mač měly, ruku před ústa dát si zapomněly, dávaly svým soupeřkám co proto, já jsem však z jejich rtů četl toto:

„Kájo, ty vypadáš svěží docela, nade mnou však stahují se mraky, jdou na mě abstinenční příznaky, já bych kouřila, až bych brečela!“

A Kája řekla jí: „Báro, inu, tu pásku od ucha po zápěstí, nemám pro zmírnění bolesti, mám v ní svou dávkou nikotinu.“

Tak takhle jsem odečetl ze rtů, tajemství zlatých lvic všech kurtů. Však co duše básníka s povděkem kvituje? Že se to holkám i docela rýmuje.

Jimi

© Václav Novák
1190 | 1016

MOZEK MLČÍ, ALE ŽALUDEK, SLINIVKA, PLÍČE, JÁTRA
A LEDVINY VÁM VYZKAZUJOU, ŽE JSTE VŮL.
Václav Novák

JEDNO NEFILTROVANÉ A JEDEN
LEŽÁK... NĚJAKÉ DALŠÍ
PŘÁNÍ?

Vladimír Dvořák

JOZEF, CHODÍŠ TAK POMALU A MÁŠ TAK HNUSNÝ PIVO,
ŽE TĚ MUSELA SNAD UPLATIT MOJE STARÁ...!

Jiří Cermon

VON JE JAK CHLEBA - DYCKY PADNE NA ZEM, MAMAZANOU STRANOU.
Sidonius Jiro

Sidonius Jiro

Autobusová zastávka je plná zmrzlých lidí. Je patnáct pod nulou, mrzne až praští, a autobus v nedohlednu. V tom u zastávky zastavil trabant. V něm seděl vysmátý řidič jen v košili. Pár zkrchlých lidí se k němu rozběhlo v naději, že je sveze ve vyhrátém voze. Ale ten jen z pootevřeného okýnka zavolal: „Neznáte náhodou nějaký blbý vtip na Trabantu?“ A šlápl na plyn a zmizel.

P. Šmakal

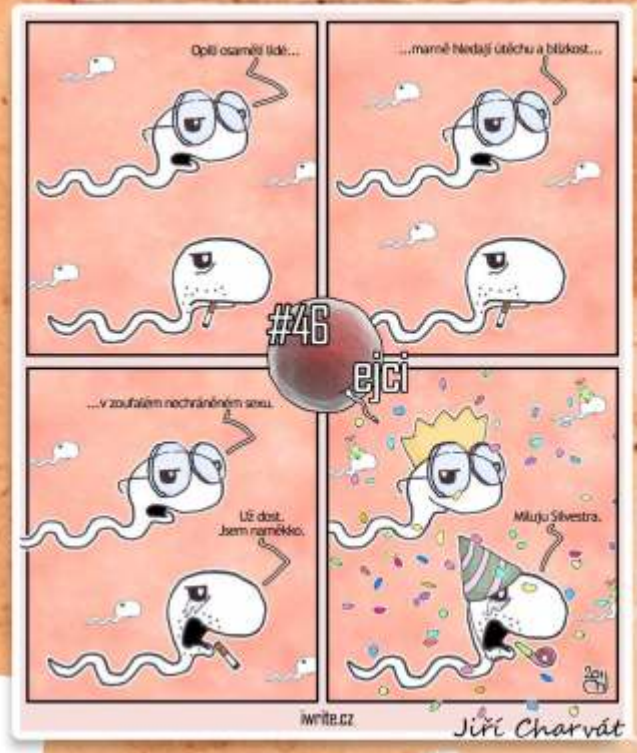

Zdeněk Janča

Silvestr mi dal fakt hoodně zabrat. Na Nový rok jsem si dal předsevzetí, že už nebudu pít. A sakra, dneska mám narozeniny, tak to se nedá nic dělat!

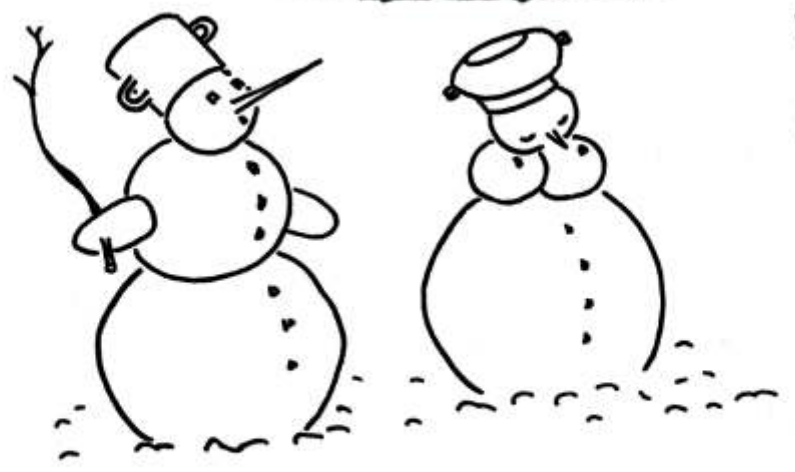

Jan Farkas

Jde venkovský strýc po návsi a uvidí svého známého, jak ve 20-ti stupňovém mrazu popije před konzumem láhvové pivo. Zakrouží hlavou a ptá se ho:
- „Jak můžeš v takové zimě pít to ledové pivo?“
- „A co bych ho nepil? Vždyť mám teplé rukavice!“
Pavel Šmakal

Eskymák se vydá na lov ryb do zálivu. Vyseká díru do ledu, spustí do ní návnadu, ale tu najednou z díry vykoukne tuleň a praví:
„Mistře, to střešní okno je vynikající! Mohl byste mi ještě udělat jedno do obýváku a druhé do dětského pokoje?“
Pavel Šmakal

NEDELEJTE DRAHOTY. VIDÍTE TU SNAD JEŠTĚ NĚJAKÝHO JINÝHO SNĚHULÁKA?
Václav Novák

VTIPPARÁDA (BEZDOMOVCI)

– Zhovárajú sa dvaja bezdomovci:
– Fero, čo by s urobil, keby si vyhral milión korún?
– Dal by som vytapetovať všetky lavičky v parku.

▲▲▲▲
– **Nenbíte sa, zdravý chlap a žobrete?**
– **Prosím vás, mladá pani a čo si mám kvôli tým vašim pár korunám zlomiť ruku?!**

▲▲▲▲
Na rohu ulice:

– Mladý pán, rýchlo mi dajte do kobúka tých dvadsať korún!...

– A čo sa tak ponáhľate?
– Viete, zle som zaparkoval a tak musím ísť odparkovať to svoje BMW.

▲▲▲▲
– **Rozčuluje sa istá pani:**
– **A to ste tu dnes zasa? Prišli ste opäť žobrať?**
– **Nie mladá pani. Dnes som vás prišiel požiadať o ruku!**

▲▲▲▲
Okoloidúci k netrzeplivo poskakujúcemu mužovi na rohu ulice s klobúkom:

– Čo ste dnes taký netrzeplivý a nervózny?
– Viete, ja si dopoludnia takto privytrámam a o chvíľu musím nastúpiť na pracovnú smenu.

▲▲▲▲
– **Čo môže byť pre bezdomovca osudné?**
– **Keď príbehne ku kontajneru neskôr ako potkan.**

▲▲▲▲
– Kde bývaš?
– Nikde.
– A ty?
– Vedľa teba.

▲▲▲▲
– **Prečo ťa včera odviezli policajti?**
– **Pretože som fetoval zabiachkovú výparý pred mäsiarstvom.**

▲▲▲▲
Vnuk sa pýta babičky:

– Babička, prečo máš také veľké ústa?

Babka odpovedá:

– To aby som mohla jesť tatranky po dĺžke.

▲▲▲▲
– **Pri dverách žobre chlap.**

– **Prosím vás, nemáte pre mňa kúsok torty?**

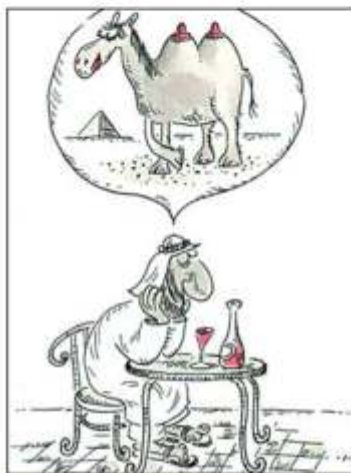
– **A to by vám nestačil kúsok chleba?**

– **To áno, viete, ale dnes mám narodeniny!**

Bártrov obchod

Pri nákupe v potravinách netreba mu euro. Zaplatí ho vždy s fľašami od piva a od rumu.

L. Majer

– Pýtajú sa ministra financií
– Pán minister, koľko je 4 plus 4?
– 9,60 aj s DPH, - odovedá pohotovo financmajster.

– Fero, máš nejaký kapitál?
– Áno. Marxov.

Podozrivé individuum

V našom paneláku už roky žije počerný muž. S nikým sa nestýka, nikto ho nenavštevuje. Susedov síce slušne pozdraví, ale to je všetko. Do reči sa s nikým ani za ten svet nepustí, hoci sme to už neraz skúšali. Zавčas rána odchádza nevedno kam a vracia

sa až podvečer. Nefajčí, do krčmy nezájde. Taký odlud je to.

Nech si je aký je, no iné nám susedom nedá pokoja. Veľa vecí tu nehrá. Už to, že je počerný, je podozrivé. S rásizmom to nemá nič spoločné, veď my všetci sme liberálni humanisti. Ale ten jeho prízvuk keď pozdraví, ten nie je ono, na tom sa zhodneme všetci. Aj zrak hneď sklopí, do očí sa človeku nepozrie.

Prebrali sme to už po večerom, spoločne, i v malých skupinkách a z každého konca. Kaftan ani turban síce nenosí, ale z toho všetkého nám vychádza, že je arabský terorista. Potencionálny, samozrejme. Aj sme istý čas čakali ako sa prejaví, ale on nič. Má nervy zo železa. Alebo že by čakal na pokyny z centrály ak spiaci agent? Lebo tak sa im hovorí v branži.

Napokon v krčme sme rozhodli, že to ohlásime, ako ináč, anonymne našej kontrarozviedke...

Netrvalo dlho a do paneláku vtrhli kukláči. Bez veľkých cavikov, s troškou trhavinou a zopár dymovnicami a delobuchmi, otvorili dvere jeho garzónky.

Stál tam nevinne, ospalý, rozstrapatený a veľmi prekvapený v pyžame a pretieral si oči.

Tak predsa! Z toho sa už tak ľahko nevykrúti...

J. Heinrich

ŽIVOTNÝ AUTSIDER

Dorazí do cieľa?
Radšej nevravte!
Vždy ho dorazia rovno na štarte.

M. Konda

PROGNÓZA

Vraj, celý svet sa bude búrať, zrútia ho a - zriadia úrad.

M. Krištofovič

Po štvorročnom pôsobení v parlamente si poslanec márne hľadá robotu. Až sa mu to konečne podarí, vedúci mu dá do ruky metlu a prikáže mu zametať obilný sklad.

– Prosím vás, čo si to mne myslíte? Sedel som štyri roky v parlamente...

– Dobre teda - vraví majiteľ - podajte mi tú metlu a ja vám na jaskôr ukážem.

SÚDNA SIENĽ

PREZIDENT JE OCHLASTA, FINANCE MÁ V RUKOU
ESTĚBÁK A ZEMÍ BRÁNÍ CHARAKTERNÍ HEREC.
NO, ... TAK TEDA ŠTĚSTNEJ A VESELEJ.

Václav Novák

Jiří Srna

Stawomir Kuczyński (Polsko)

K zemi klesá padák,
pod ním visí panák
Mrská sebou, mizera,
je nad středem jezera. . .

U souseda na dvorku,
sebral jsem mu motorku.
On mi za to na vrata,
kreslí logo Renaulta.

Jiří Srna

Tapíři chvílka poezie

Bavič 2016

Nový objev stand-up comedy,
nebere na nic ohledy,
za mikrákem se mu daří,
chrlí fóry s vážnou tváří.

Šíp, Mareš, Kraus i Pavlásek,
tahají za kratší provázek,
zamáčknou si slzu v oku,
unikne jim Bavič roku.

Chcete vědět, že vás láká,
kdo je hvězdou Na stojáka?
Nebudeme si dál hrát na schovku,
pusťte si Ovčáčkovu tiskovku.

(A kdyby snad někoho napadlo,
že nedají mu TýTý zrcadlo,
jistě ho ocení někdo druhý,
a dá mu Medaili Za zásluhy.)

Karel Zeman

FiMi

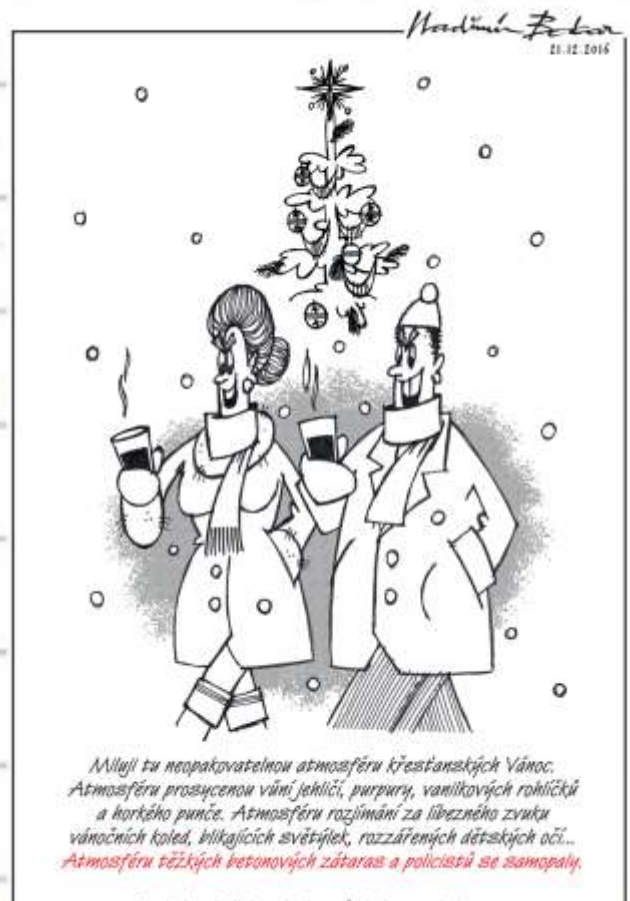
Šéfko, už nám tie megakauzy zametené pod koberček prerastajú cez hlavy!

Ladislav Talčík (Slovensko)

Ančo, to je migrant a tým pomáhat musíme. Jestli mu nedáš, tak jsi xenofóbka a rasistka!

Zdeněk Janča

Miluji tu neopakovatelnou atmosféru křesťanských Vánoc. Atmosféru prosycenou vůní jehličí, purpury, vanilkových rohlíčků a horkého punče. Atmosféru rozjímání za libezného zvuku vánočních koled, blýskajících světýlek, rozzařených dětských očí... Atmosféru těžkých betonových zátaras a policistů se samopaly.

* Po útoku v Berlíně stavi města v Česku betonové zátarasy. Policisté se samopaly hřádají trhy.

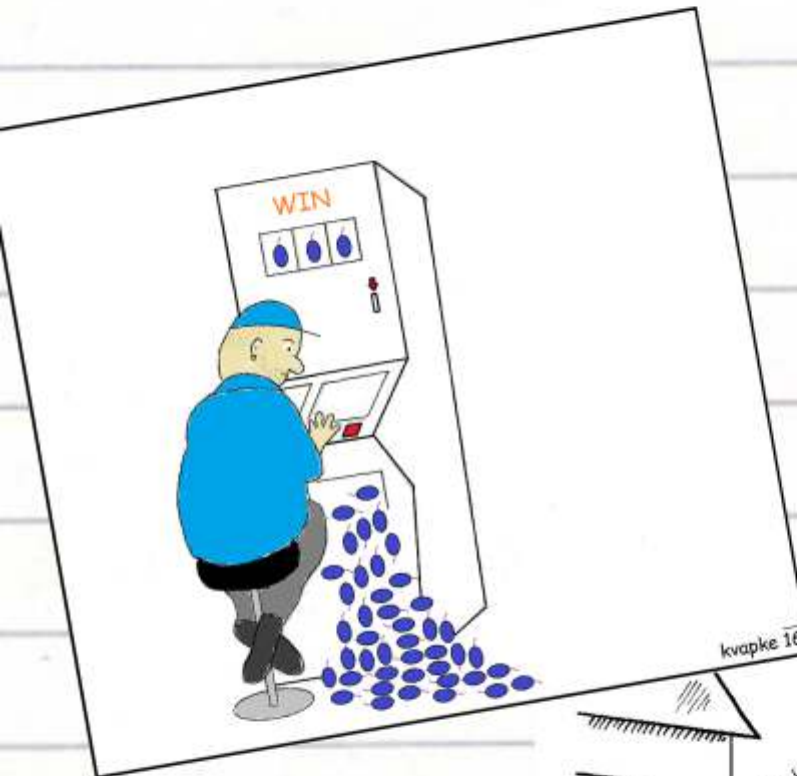
Vladimír Balcar

Zeman a Zemanová

Bořivoj Švéda

kvapka 16

Josef Švec

František FRK Kratochvíl

„TĚŠIL SES MARNĚ, VAŠÍKU... MARTIN S BÍLÝM KONĚM LETOS OPĚT NEBUDE - ZASE JENOM TATÍNEK S DRAKEM!“

Milan Kocmánek

CO PÍŠOU? ... ŽE PADÁ SNÍH.
Václav Novák

Jarda Cimprich

Karel Urban

✓ Zafačovaný muž vypovídá u soudu proti obžalované kulturistce:

„Ani pekáč, ani buchtu. Chtěl jsem po ní, aby mi ukázala pekáč buchet.“

✓ Mladá pokladní v supermarketu se při placení ptá dopravního policisty:

- „Sbíráte body?“
- „Sbíráám, ale vám bych přimhouřil oko.“

✓ Prezidentský mluvčí vysvětluje na tiskové konferenci:

- „Pan prezident se omlouvá za výrok o odstoupení politika kalašnikovem. Uznává, že by měl podporovat spíš výrobky českých zbrojařů.“

✓ Dva se baví po volbách v hospodě piva:

První - „Moje žena potřebuje čím dál větší vzrušení, už ji uspokojí, pouze když se milujeme na veřejných místech. Tak jsem ji včera zatáhl za volební plentu.“

Druhý - „A to vám na to volební komise nic neřekla?“

První - „Ale to víš, že byli nepřijemní. Řekli nám, že naše hlasy budou neplatné, protože za plentu se smí chodit pouze jednotlivě.“

jiMi

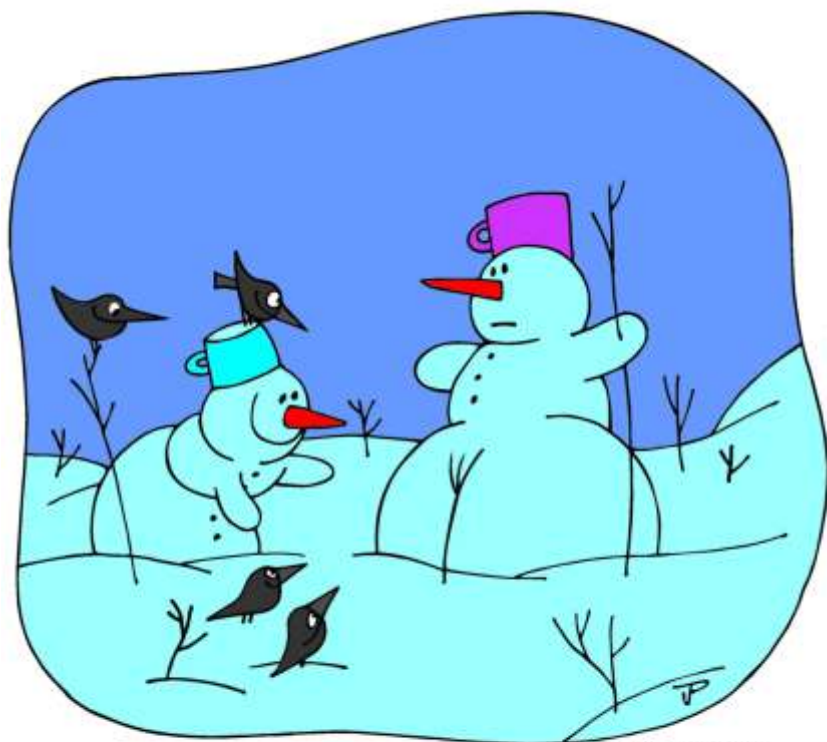

Ladislav Vlasák - Rosta Pech

Vždyt jsem to říkal, jak Pepan ucítí grog, vyleze z té laviny sám.

Monika Růžová

PEPEEMILIO

"NO TO JE NÁDHERA! ... TO JÁ TOMU SVĚMU DĚDKOVI PEČU JEN DVA DRUHY - BŮČEK A KRKOVIČKU!"

Milan Kocmánek

Na Aljašce se dva zlatokopové ohřívají u ohně a jeden vyzvídá u kolegy:

- „Kdy se ti podařilo nejvíce narýžovat?“

- „Po druhé světové válce v pětáctýřicátém v českém pohraničí. A pak po Sametové revoluci po listopadu 89 v české privatizaci.“

Pavel Šmakal

Koukám, sousede, že jste si s čivavou taky vyšel užít čerstvou sněhovou nadílku.

Mirek Vostrý

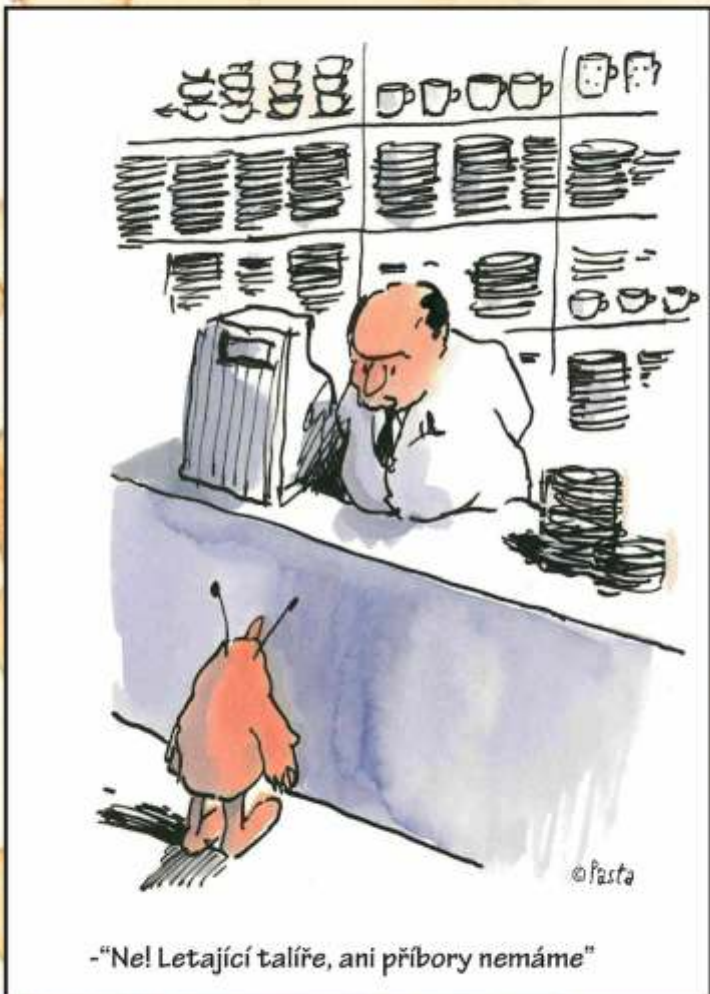

Pavel Rychtařík

HELE, NEVÍM KOLIK JSI ZAPLATIL TOMU PŘEVADĚČI, ALE PŘEDSTAVOVAL JSEM SI, ŽE NA JIHU JE VĚTŠÍ TEPLO ...

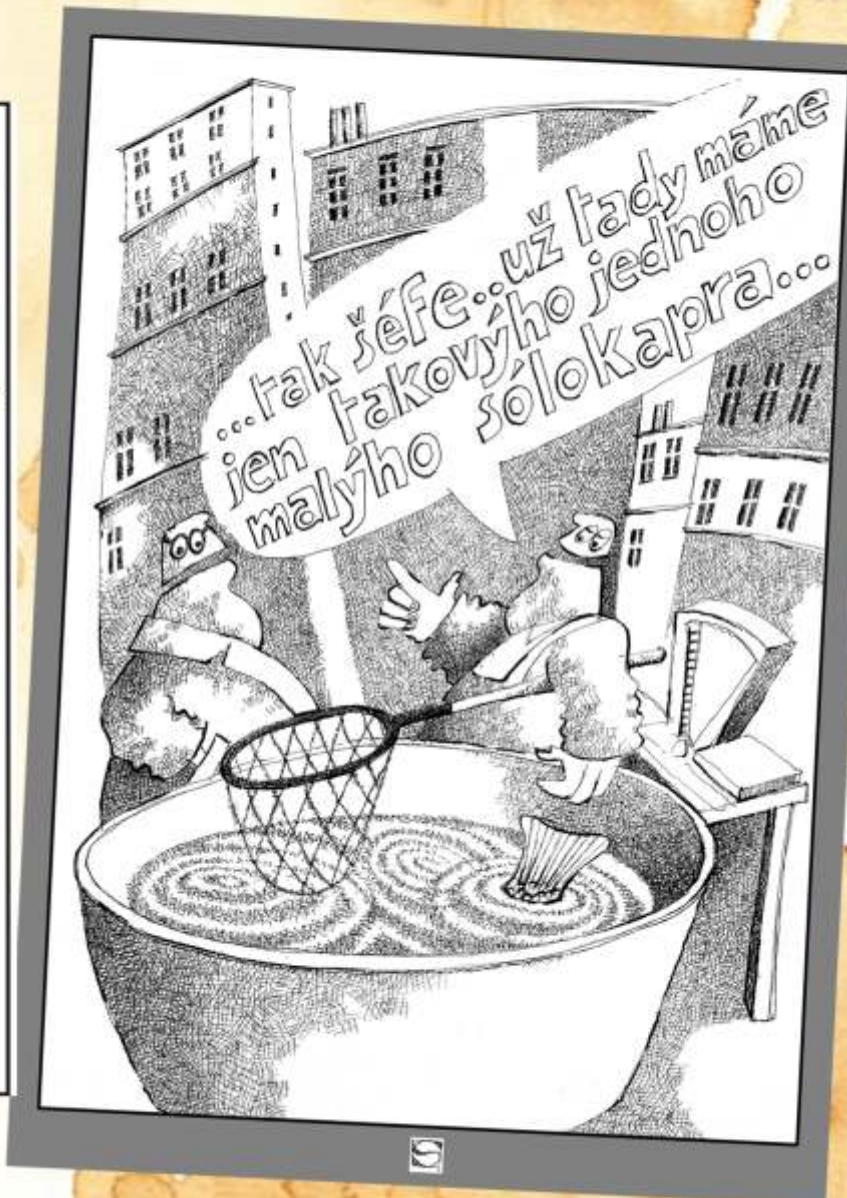
Míra Šticha

©fasta

-“Ne! Letající talíře, ani příbory nemáme”

PASTA

Jiří Srna

Klaun z krabičky bez krabičky
Petr Blažo

Air condition

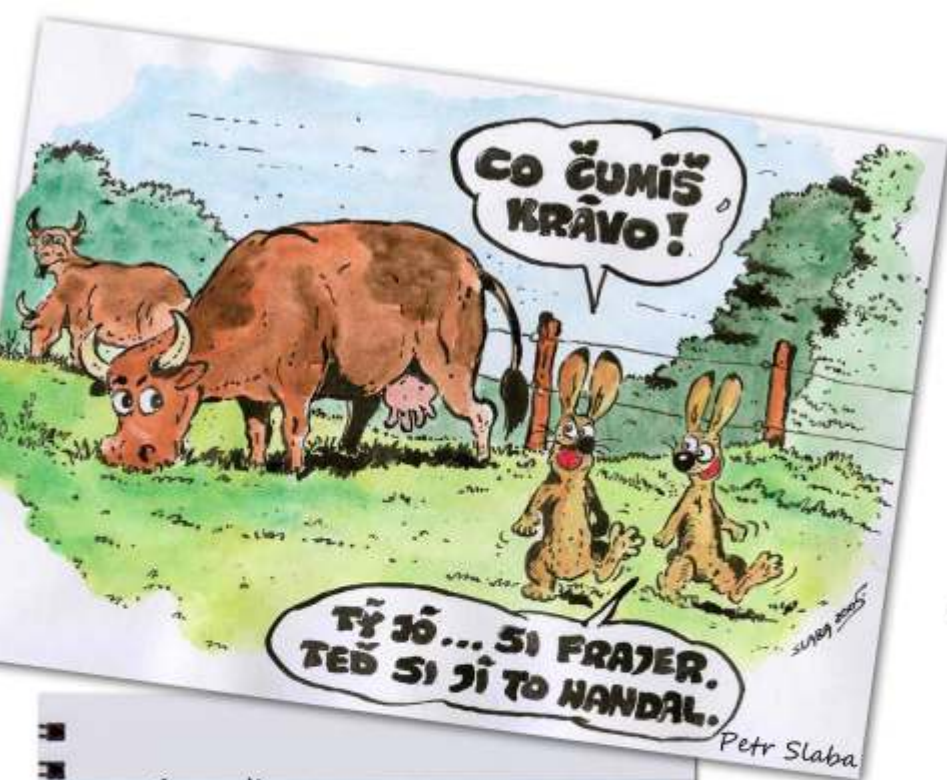
Klaus Pitter (Rakousko)

Viktor Bogorad (Rusko)

Vlado Mach (Slovensko)

UDĚLEJ PRO MĚ NĚCO MILÁČKU,

KÁMOŠ

Zuby mu svítí
Oči na mne upírá
Hezké je mít
Kámoše upíra

RODINNÝ ŠPEK

Z trávy ubalili cigáro
Už dědka vezou na áro
Fotr kadí matka blije
No není to fantazie?

Sidonius Jiro

Erdogan Basol (Turecko)

Rozhovor s Jaroslavem KOPECKÝM

Činnost nepraktologická není lehkou záležitostí a kupodivu při ni potřebujete i notnou dávku praktičnosti. O tom a nejenom o tom, co znamená třídění rozsáhlých sbírek jednoho z nejvýznamnějších českých autorů kresleného humoru, jsme si povídali s „ředitelem“ Nepraktické jeskyně.

Rozhovor vedla: Lena Pintnerová - Aneer

Co si máme představit pod pojmem Nepraktolog / nepraktologie?

Pojmenování „nepraktologie“ vypadá jako vědecký obor, ale je to záliba. Nepraktologem mě pojmenoval pan Emil Schneider (novinář na volné noze a v pořadí třetí náměťář kreslených vtipů, uveřejňovaných pod značkou Neprakta) v roce 2003 v rozhovoru pro časopis „Zabezpečení a kriminalita“. Článek mi trochu polechtal vrozenou ješitnost a zapadl v zapomnění; zůstal z něj jen ten název.

Jak jste se dostal právě ke sbírkám a vášni k Nepraktovi?

Sbírat výstřižky kreslených vtipů jsem začal ve 14 letech. Zalíbily se mi obrázky, vycházející pravidelně v Dikobrazu pod názvem „Nepraktická historie“. Začal jsem pátrat v ostatních tiskovinách a do roka měl v sešitech úhledně nalepeno několik stovek kreseb. Autorská dvojice Neprakta, Bedřich Kopecký a Jiří Winter, byla na přelomu 50. a 60. let nesmírně plodná a u čtenářstva oblíbená. Na Haškově Lipnici 1960, kde získali významné ocenění, jsem ještě nenašel dost odvahy se k nim přihlásit jako obdivovatel, o rok později jsem se už osmělil a při vernisáži výstavy se Nepraktům představil. Pan Winter byl vstřícnější a pozval mě do své pracovny. Ochoty jsem využíval a navštěvoval ho řadu let. Ukazoval mi na příkladech, jak se „dělá“ kreslený humor, radil s mými začátečnickými kresbami a občas mi do sbírky přidal nějakou sběratelskou vzácnost – plakátek, fotografií, divadelní program... Ukazoval mi své sbírky orientálních kuriozit, afrických masek a mincí nebo mi pouštěl americkou country z bohaté knihovny gramofonových desek. Dokud jsem si užíval mládeneckého života, navštěvoval jsem Nepraktu často. Na každé povídání s Mistrem jsem se těšil a jeho přátelství si dodnes moc vážím. Po vojně přišly rodinné starosti a na cesty do střešovické vily nezbývalo tolik času. Jen jsme si telefonovali, potom jsem se s Mistrem občas viděl na některé z jeho častých výstav, a když jsme se odstěhovali z Prahy, na dlouhou dobu se naše kontakty přerušily.

To asi není zaměstnání na plný úvazek... čím se tedy živíte (před důchodem živil)?

Vyučil jsem se mechanikem a celý profesní život jsem se pohyboval kolem výpočetní techniky... a sbíral Nepraktu!

Jaroslav Kopecký a Jiří Winter

foto: Peter Závacký

Prohlížel denní tisk, kupoval nebo jinak získával časopisy, všechny své přátele a známé nabádal k sledování (a dodávání výstřižků) Nepraktových obrázků. Jak jsem poznával české, resp. československé obzory kresleného humoru, přidával jsem do sbírky i ostatní zajímavé tvůrce: Jelínka s Bornem, Haďáka, Kantorka, Bartáka, Matušku, Jiráňka, Renčina, Vyčítala; soubory se rozrůstaly a místa se začalo nedostávat. S těžkým srdcem jsem se rozloučil s ostatními a sběratelské aktivity „omezil“ na tvorbu Jiřího Wintera.

Jak široká je v současné době Vaše sbírka?

Dnes, po 57 letech nepřetržitého sbírání a sledování výsledků Nepraktovy práce, se sbírka stěží vejde do jednoho pokoje. Výstřižků je přes 50 tisíc, téměř 500 knih, asi 200 plakátů a letáků, skoro 300 pohlednic, fotografie, DVD s filmy a televizními pořady, stolní hry, reklamní předměty a spousta dalších drobností. I když je má sbírka rozsáhlá, stále se ještě musím shánět po jednotlivostech, které mi chybí. A samozřejmě jsou dílka, která neznám a každé nové objevení mi činí velkou radost.

Může se na ni přijít podívat kdokoliv a kdykoliv?

Své sbírky každému zájemci rád předvedu a každého s radostí uvítám v Nepraktické jeskyni. Stačí se domluvit přes e-mailovou adresu: kopecky.jaroslav@seznam.cz

Co na ten rozsah říká Vaše žena?

Za bezmála padesátileté manželství si má tolerantní žena na sběratelskou posedlost zvykla a místnost, kde trávím své dny důchodce, nazývá „nepraktickou jeskyní“. Naštěstí bydlíme v Unhošti v rodinném domku a na své soukromé aktivy máme oba dost prostoru.

Jak jste začal dávat dohromady Nepraktovu tvorbu?

Ředitel nakladatelství Epoque, pan Pobuda, rovněž Nepraktův obdivovatel, vydal v roce 2002 výběr kreslených vtipů „Z archivu krále humoru“. Vánoční dárek jsem si s radostí prohlížel, včetně bibliografie na konci knihy. Bohužel, obsahovala spoustu chyb. Redaktorům jsem si postěžoval na uveřejněné nepřesnosti a oni mě vyzvali ke spolupráci na druhém výběru „Z archivu“. Samozřejmě jsem souhlasil a pokládal si za čest, že mohu nejen čekat na novou knihu, ale také se na ní trochu podílet. Po letech jsem znovu navštívil Mistrovu pracovnu a postupně přesvědčil pana Wintera i ředitele nakladatelství, že si Nepraktovo dílo, dosud publikované především v novinách a časopisech, zaslouží knižní vydání. Návštěvy se staly pravidelnými, a během nich jsme vybírali z bohatého archivu „staré“ cykly kreseb ke Švandrlíkovým textům a připravovali je pro „nová“ uveřejnění. Dosud jsem jako editor uveden v tiráži bezmála třiceti titulů a na třech knihách jsem se podílel jako autor textu. Velmi si považuji příležitost, která se naskytla na sklonku života pana Jiřího Wintera, kdy se mi povedlo uspořádat několikaleté povídání při pravidelných návštěvách do knihy NEPRAKTYckého vzpomínání s názvem „Tučná linka černou tuší“ (Epoque 2012). Kniha vyšla, bohužel, posmrtně, ale Mistr ještě stihl text, týkající se osobních pohledů a postřehů z takřka šedesátileté tvorby, autorizovat..

Jak prakticky probíhá taková činnost nepraktologická? Co vše to obsahuje?

Ty pravidelné debaty u Neprakty probíhaly obvykle nad jeho kresbami, většinou poskládanými jen na hromadách po koutech pracovny. Odkládal je po vrácení z redakcí a vzhledem k pilné práci na nových už nezbýval čas uložit je do archivních zásuvek. Taková „práce“ skýtala mé sběratelské duši velikou rozkoš, zvláště když jsem mohl autorovi občas osvěžit paměť – to v případě, že si už nevzpomínal, k čemu ilustrace patří. Naopak jsem stále

obdivoval jeho „zásobu“ znalostí a souvislostí, jež mi nad kresbami osvětloval. Navždycky budu litovat, že tohle období přátelských sezení a povídání tak záhy skončilo.

Tehdy jsme se domluvili, že postupně všechny kresby z archivu naskenuji do počítače a každou opatřím identifikací; a tato činnost stále pokračuje.

Jak spolupracujete s rodinou pana Neprakty?

Nadále navštěvuji jeho pracovnu a s paní Pavlatovou, poslední manželkou pana Wintera, pořádáme ten přebohatý archiv kreseb. V podstatě se jedná o katalogizaci Nepraktova díla, v níž mi je dokonalou pomůckou téměř kompletní seznam všech Mistrových výtvorů. Od samého počátku tvorby si Nepraktové vedli přesné záznamy; každá uveřejněná kresba měla pořadové číslo s udáním periodika a datem otištění. Katalog obsahuje víc než 35 tisíc uveřejněných kreseb a dalších několik tisíc neevidovaných prací, vesměs pro televizi nebo reklamní účely. V tom v podstatě spočívá ona „nepraktologie“, na níž jste se ptala. A vyvrcholením nepraktologické práce je velká monografie, kterou ve spolupráci s několika odborníky připravuji pro nakladatelství Epoque. Bude to první reprezentativní publikace, mapující na šesti stech stranách velkého formátu kompletní tvorbu Jiřího Wintera. Nákladný projekt hledá během příprav i ochotné sponzory, kteří by tak rozsáhlou knihu pomohli přivést na svět. Před časem se ozval nálezce, resp. zachránce pozůstalosti po Bedřichu Kopecném, polovině původní zakládající dvojice firmy „na výrobu kresleného humoru“. Pan Josef Jeník objevil v kontejneru před malostranským domem, kam zedníci vyváželi stavební suť, hromady papírů, dokumentů a kreseb, které až do své smrti schraňovala Bedřichova sestra. Z nalezených listin postupně skládáme střípky života „Půlneprakty“ a snažíme se dát dohromady a zveřejnit objektivní pohled na téměř zapomenutého tvůrce zavedené značky Neprakta. Koncem loňského roku bylo panu Kopecnému uděleno Čestné občanství Prahy 1 (In memoriam) a pod záštitou starosty Prahy 1 mu byla uspořádána výstava v galerii městské části Praha 1. Až do ledna 2017 probíhá v chebské Galerii výtvarného umění, v expozici Retromuzea výstava, prezentující prvních 10 let umělecké činnosti dvojice humoristů Neprakta.

Přiblížil byste nám život Jiřího W. Neprakty? Co zahrnuje Nepraktova tvorba?

Jak jsem se již zmínil, Neprakta je umělecké jméno – pseudonym. Začali ho používat dva mladí tvůrci kresleného humoru na sklonku roku 1949. S několika krátkými přestávkami spolupracovali do roku 1970. Většina dnešních čtenářů má Nepraktu spojeného se jmény Winter a Švandrlík, ale prvních dvacet let umělecké činnosti byly náměty vtipů z pera Bedřicha Kopecného (zemřel ve věku 59 let v roce 1972 a společně uveřejnili 10 tisíc kreseb). Miloslav Švandrlík se stal druhým námětařem Neprakty v roce 1970, kdy mu po uveřejnění Černých baronů přestali v redakcích brát jeho literární práce. Plodná spolupráce trvala s jedním výpadkem téměř čtyřicet let a otiskli v novinách a časopisech přes 25 tisíc obrázků, včetně ilustrací osmdesáti Švandrlíkových knih. Během onoho výpadku, kdy mohl spisovatel po roce 1989 obnovit publikační činnost, zastoupil ho na několik let již zmíněný Emil Schneider, takto autor asi tisícovky námětů. Postupně se vyvíjející kresebný styl Jiřího Wintera dal značně Neprakta charakteristický vzhled a původní jméno

firmy se význačnému karikaturistovi stalo druhým příjmením, uveřejňovaným spolu se jménem autorů námětů. Jiří Winter se narodil v Praze (1924), tamtéž vystudoval a celý život pobýval. Kresebný styl, často přirovnávaný k Ladovi se od lidových a vesnických témat Josefa Lady liší zaměřením na náměty především „městské“, odpovídající Winterovým zálibám v historii, literatuře a kultuře vůbec, etnografii, přírodovědě i módě. Některé odborné disciplíny Winter studoval, a i když vzhledem k nepříznivým okolnostem neabsolvoval žádnou vysokou školu, jeho znalosti napříč vědeckými obory byly natolik obsáhlé a fundované, že je s úspěchem prezentoval nejen v umělecké tvorbě, ale i ve spolupráci s významnými odborníky na vědeckých úkolech. Například dlouhodobě kooperoval s profesorem Emanuelem Vlčkem na antropologickém výzkumu kosterních pozůstatků českých panovníků, několikrát byl přizván k přípravám expozic a výstav Národního a Náprstkova muzea, zpracoval „Koncept nově instalace kostnice v Sedlci“. Kromě kreslených vtipů se věnoval ilustraci knih, nejen humoristických a tzv. populárně-naučných, ale i přísně vědeckých a odborných. Winterova stopa se objevila v animovaném filmu, jeho jméno bylo uvedeno u divadelních inscenací i televizních pořadů, často se prezentoval coby tvůrce reklamních kampaní, k nimž vymýšlel vlastní veršované slogany, dodnes se prodávají jeho dětské stolní hry či vyřezávaná houpadla pro nejmenší děti.

Mám-li říct, které období Nepraktky se mi nejvíc líbí, nemohu si jednoduše vybrat. Každé má svůj půvab a vrcholná díla. První údobí vrcholilo nejspíš z kraje šedesátých let, kdy Nepraktové vydali knihu *Motivy z amfor* a připravili cyklus *Muži v plechu*. Zmíněná velmi plodná spolupráce s Miloslavem Švandrlíkem vrcholila na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, kdy se v československém tisku objevovaly jejich vtipy s vytrvalou pravidelností, týdně nejméně jedna desítka vtipů a k tomu celá řada různých seriálů, lépe řečeno cyklů vyprávění s Winterovými ilustracemi. K vrcholům Nepraktovy tvorby se v tomto období řadí dva dlouhodobé seriály: „Jak to, že jsme tady“ a „Lékař léčí, příroda uzdravuje“.

Třetím významným obdobím Jiřího Wintera jsou roky těsně po sametové revoluci, kdy mohl konečně v tisku publikovat i své oblíbené erotické vtipy a kresby; nikdy nesklozily k lascivnosti, jak se to povedlo mnoha novodobým karikaturistům, snažící se vyhovět pochybné poptávce. Smyslné Nepraktovy obrázky vyšly v kalendářích i v několika knižních výběrech. V současnosti připravil pan Ladislav Bezděk, jeden z náměťářů Nepraktových erotických vtipů, nové vydání úspěšné knihy „Nepraktův erotický depozitář“.

Na MFKH jste byl jedním ze členů poroty. Jaké to je, vybírat nejlepší kreslený vtip?

Snad proto, že se o českou karikaturu zajímám tolik let, vybrali si mě pořadatelé Prvního mezinárodního festivalu kresleného humoru ve Františkových lázních za porotce výtvarné soutěže.

Nepovažuji se v tomto oboru za odborníka, ale nominace mne potěšila a snažil jsem se zhostit daného úkolu co nejlépe. Nutno přiznat, že posoudit odpovědně kvalitu pěti

stovek soutěžních kreseb nebylo lehké a netroufám si vyjádřit nějakou teorii, jak účastníky hodnotit. Rozdělil jsem si vtipy do tří kategorií: klasické kreslené vtipy, politicko-satirické kresby a „něco“, co nedovedu pojmenovat, ale moc se mi líbí – díla na pomezí kresby a malby, povětšinou s vtipem beze slov a nápaditě zpracované. Neřeknu, které konkrétní práce jsem vybral, ale částečně jsem se trefil do konečného výsledku oceněných autorů, což mě potěšilo. A neméně budu potěšen, pokud si mě pořadatelé vyberou do poroty druhého ročníku festivalu. První ročník se dle mého soudu opravdu povedl. Účast v soutěži byla veliká a bezpochyby reprezentovala v různých žánrech široký záběr dnešních autorů české, potažmo evropské karikatury. Doprovodný program odpovídal vrcholu lázeňské sezóny a přilákal k vystaveným kresbám širokou veřejnost; ta ve velkém využila příležitosti vyplnit hlasovací lístky, a tím poskytnout statisticky objektivní hodnocení vystavených vtipů. V současnosti, kdy kreslíři nemají dost příležitostí k prezentaci svých prací v tisku je možnost takové veřejné publikace žádoucí. Pro tvůrce je to spolu s internetem a výstavami vítaná zpětná vazba, bez níž se mladí umělci nemohou vyvíjet a dosáhnout kvalit klasiků českého kresleného humoru.

foto: Peter Závacký

Co byste vzkázal všem kreslířům – humoristům?

Abych končil pozitivně; i přes mnohá protivenství a malý zájem veřejnosti se ve společnosti známých karikaturistů etablovali někteří výrazní výtvarníci s originální kresbou a vtipnými nápady, dávající do budoucna příslib, že oblíbený žánr odchodem „starých bardů“ nezanikne. Už vstávají „noví bojovníci“. Sláva jim!

A na závěr malé novoroční přání...

Se změnou letopočtu se sluší všem Tapírákům, tedy čtenářům i autorům, popřát kromě obligátního zdraví a štěstí něco specifického. Těm klasicky tvořícím svižnou ruku, kvalitní papír a jiskřivé barvy, sofistikovanějším umělcům výkonné počítače s dostatkem paměti k ukládání nových výtvorů a všem dobré nápady, bystrý zrak a stále lepší platformy pro veřejnou prezentaci. Nám, čtenářům a konzumentům dobrou náladu, čerpanou z neutuchající důvtipnosti a žertěřství českých humoristů.

 Děkujeme moc
(za milé setkání i za rozhovor)!

MYSLÍM, ŽE TA TVŮJE STAROST CO S NÁMI BUDE VE STÁŘI JE ZCELA ZBYTEČNÁ...!

Pavel Kotyza

SCHVÁLNĚ VČERA
VŮBEC NEŽRALO,
ABY VIDĚLO
ZLATÉ PRASÁTKO!

Bořivoj Švéda

Ramadan
ať si slaví
v Bruselu!

PEPEEMILIO

Vladimír Pavlík (Slovensko)

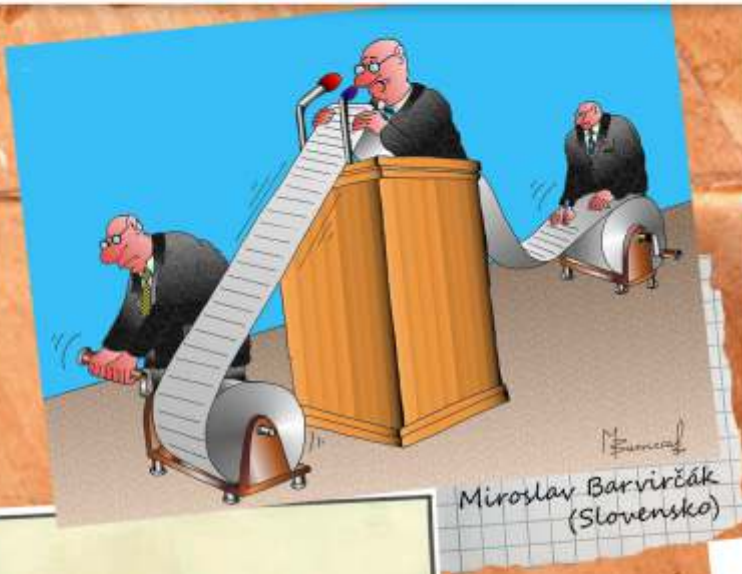
PRASE, TO JEŠTĚ NIC NENÍ, MĚ PROHÁNEJ TŘEŠNĚ S MLÍKEM ...

Míra Šticha

"NE, DÍKY, UŽ SI NEDÁM - ZÍTRA RÁNO JDU NA KREV !"

Milan Kocmánek

3 otázky pro kreslíře

ze Slovenska,
které můžete znát nejen
ze stránek Tapíra.

Stenlly, Fero Bojničan a Vladimír Pavlík

 Jaký je váš vztah k zimě, lyžování a tak?

Fero Bojničan

Stenlly - Odvtedy ako som zlámal bežky a takmer si na nich prerazil hnáty, mám rád zimu a jej radovánky len sledovaním z okna teplo vykúrenej chalúčky pri šálke grogu. Pasívne sledujem cez okno zimnú komédiu a snažím sa ju zachytiť tužkou, ale inak mám radšej leto. Zimu až tak nemusím, aj keď nesporne aspoň jeden klad má, v zime vám v krčme nenačapujú teplé pivo.

Fero Bojničan - Zima je super. Rád pozorujem nádherné obrazy na oknách vytvorené mrazom, sediac pri praskajúcom krbe s pohárom vareného vínka v ruke. Pri prechádzke zasneženou krajinou je zážitok počúvať vŕzganie snehu pod nohami. Dokonca viem aj lyžovať. O čo menej štýlovo, o to rýchlejšie zidem z kopca.

Vladimír Pavlík - Zimu nemám rád. Vždy keď odlietajú vtáci do teplých krajín, futujem, že nemám kridla. Preto zimu prečkám pri teplých kachliach. Tento rok som vypálil (v pálenici) dostatok slivovičky, takže zimu dúfam prežijem.

 Jaké jste si dal předsevzetí do nového roku?

Stenlly - Predsavzatie si obyčajne si dávam len jedno, že si na nedám žiadne predsavzatie a to sa mi už roky darí dodržiavať, skôr mám také novoročné želania a som rád keď sa mi niektoré aj splnia.

Fero Bojničan - Každý rok si dávam predsavzatie že si nedám žiadne predsavzatie. Ale v duchu si sľubujem že niektoré veci predsa zmením. Nakoniec som rád že som si žiadne predsavzatie nedal, lebo všetko ide po starom a nakoniec nič nezmením. Takže neporuším žiadne predsavzatia.

Vladimír Pavlík - Predsavzatia si nedávam, aj tak by som zabudol čo som si predsavzal.

Vladimír Pavlík

 Na co se v novém roce nejvíce těšíte?

Stenlly

Stenlly - Samozrejme na leto a všetky radosti s ním spojené, ako je napríklad Festival humoru vo Františkových Láznich, orosené pivečko, ceruzka a papier, pouličné kreslenie, sporo odeté baby, jednoduchá garderóba - tričko, kraťasy a sandále, žiadne starosti s kúrením, žiadne skrehnuté prsty a omrznuté uši... Je to paradox, ale každoročne sa teším aj na začiatok zimy, aby som bol presný, na astronomický začiatok zimy, čiže na zimný slnovrat. Dni sa začínajú predlžovať, noci skracovať, celoročný cyklus sa láme a naberá smerovanie do leta. Pripadám si ako taký starý pohan, lebo sa na tento magický deň sa teším viacej ako na Vianoce.

Fero Bojničan - Napriek tomu že som relatívne spokojný, stále očakávam nejakú zmenu. Takže ťažko povedať na čo sa teším najviac v Novom roku. Ale predsa - najviac sa teším na viac voľného času pre mňa, ktorý budem môcť venovať kresleniu. Ale aj taká výhra v Lotte by potešila.

Vladimír Pavlík - V novom roku sa teším, že možno aj v lete bude leto a nebudem musieť kúriť. Stále čakám na výrazné oteplenie našej planéty. Dúfam, že sa trópotv dožijem aj na Slovensku. Čo skoro.

David Eržen David

Jiří Čermouš

Medvědice probudil ze zimního spánku strašný jekot a rávus. Rychle vykoukla z brlohu, co se děje, a uviděla svoje medvídáta, jak si hrají s vyděšeným myslivcem. Otráveně je okřikne: - „Tak už toho nechte, hárančí! Kolikrát jsem vám už říkala, že jídlo není na hraní!“

Pavel Šmakal

Stanisław Kuczyński (Polsko)

Vladimír Pavlík (Slovensko)

A ještě dnešní "výkřik": Komenskij by zaptakal Co spojuje osobnosti Husák - Terazky - Babiš - Komenskij? Kdo je slyšel mluvit v, že jazyk československij. (Ti první tři s tím mají praxi, čtvrtý je jen kvůli rýmu, jaksi)

JiMi

